

மார்புற அணத்து நாதன்
மங்கைக்குத் தந்த இன்பம்
சார்புறத் தகைத் தன்னை
மனத்தினதைத் தழுவும் நேரம்
நேரினில் இருந்த நாதன்
மறைந்தனன் என்றால் நயேக
கார்குழல் மங்கை கொள்ளும்
கடுந்தாயர்க் களவு முண்டோ?

இறைந்தநற்றமிழர் தம்மை
இணைத்தசீர் இராம சாமி
அறைந்தநல் வழியே இந்தி
அரவினகைக் கொன்றான் சிலைவன்
நிறைந்தஅத் தனை நாட்டார்
நிறைந்துண்ணும் போதே அன்னோன்
மறைந்தனன் என்றால் யார்தாம்
மனம்துடி துடிக் க மாட்டார்?

எல்லையில் "தமிழர் நன்மை"
என்னுமோர் முத்துச் சோளக்
கொல்லையில் பார்ப்பா னென்ற
கொடூநரி உலவும் போது,
தொல்லைக் கிட எழுந்த
தயிரில் பன்னீர்ச் சிலைவன்
இல்லையேல் படதைத் தலைவன்
இல்லாமை தமிழ் வநே துக்கே.

ஆங்கில நாட்டில் நல்ல
இந்திய அமைச்சனுக்குத்
தீங்கிலாத் துணையாய்ச் சன்னொன்
சர்பன்னீர்ச் சிலைவன் தானமலே
ஓங்கிய விண்விமானம்
உடன்தத்தோ ஒலிநீர் வளம்
தங்கிய கடல்வீழ்ந் தானோ
துயர்க் கடல் வீழ்ந்தோம் நாங்கள்.

பண்கெட்டுப் போன தான
பாட்டுப்போல் தமிழர் வாழும்
மண்கெட்டுப் போமே என்னும்
மதிகெட்டு மானம் கெட்டும்
எண்கெட்ட தமிழர் பல்லோர்
பார்ப்பனர்க் கவேலாகிக்
கண்கெட்டு வீழும் போதோ
கடல்பட்ட தடுங்கள் சிலைவம்?

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt245>